

er en anden Art af høitlønneede Embedsmænd, med Hensyn til hvilke det er tvivlsomt, om de ere nødvendige; det er Amtmændene. Det er oftere nævnt i de offentlige Forsamlinger, at man har været vant til at see, at en stor Deel af Amtmændene har været mange Maanedes borte fra deres Poster, navnlig forsaavidt de have været Medlemmer af de lovgivende Forsamlinger. Naar Embedernes Løb har kunnet tillade dette, og der altsaa har været en anden Slags Mænd, der have kunnet bestyre Embederne forsvarligt uden at være saa høit lønneede, da synes det at thye hen paa, at disse saa høit lønneede Poster maatte kunne undværes. Men dersom det alligevel skulde være nødvendigt at beholde disse Embedsmænd, forekommer det mig deels, at man skulde befrie dem fra adskillige Forretninger, som man har lagt paa deres Skuldrer, og som ikke vedrøre Statsstyrelsen, og deels, at man paa den anden Side kunde give dem adskillige Forretninger, der nu ere henlagte under Ministerierne, idet man f. Ex. kunde overlade til Amtmændene at udfærdige de forskjellige Bevillinger ad mandatum. At Amtmændene skulde være bestjæftigede f. Ex. med at sælge Planter til Skovplantning, med at bekjendtgjøre i Aviserne, at de der og der have Planter at sælge til den og den Priis, forekommer mig at være Noget, der er Amtmændenes Stilling saa uvedkommende, at man ikke skulde behyrde dem med Sligt. Ligeledes lader man Amtmændene give Erklæringer med Hensyn til Alt, hvad der vedkommer Brandsassurancen for Bygninger, der jo ikke er nogen Statssag, og det er blot til Uleilighed for Amtmændene, at de skulle have dermed at bestille. Ogsaa Oppebørselsvæsenet maa kunne indrettes meget mere beparende. Der behøves neppe saa mange Amtsforvaltere med saa store Gager og Contoirholdsgodtgjørelser, som de nu have. Jeg tænker mig, at naar Communicationsvæsenet bliver bedre udviklet, og navnlig Jernbanenettet kommer istand, maatte Forholdet let kunne lade sig ordne saaledes, at der kun var enkelte Kasser i hver Provinds, hvortil man kunde

indsende sine Afgifter, navnlig dersom man indrettede det saaledes overalt, at det var hver enkelt Commune, der havde al aflevere de Skatter, der faldt paa Communen; den Tid, som Beboerne have tilovers i de forskjellige Communer, kan dog ikke være i den Grad kostbar, at den ikke skulde kunne offres, naar derved kunde indtræde Beparelser i Statshusholdningen. — Der er her i Landet store Capitaler sammendhyngede til at befordre den aandelige Udvikling; men ikkdestomindre er der flere herunder sorterende Instituter, som ligesom faae Tilskud af Staten. Naar man skal til at indrette sig paa en mindre Fod end tidligere, er her efter min Mening et Punkt, hvor der kunde spares Noget, idet man strax kunde borttage alle directe Tilskud af Statskassen til Instituter med særegne Fonds, saalænge de have Capitaler, hvorover der frit kan disponeres. Ved Døvsstummeinstituttet er der saaledes en Capital af c. 60,000 Rd., og dog faaer det et directe Tilskud af Finantsjerne, saavidt jeg erindrer af c. 7,000 Rd. Ligeledes have Seminarierne og Seminariefonden en Capital af c. 60,000 Rd., men faae dog et Tilskud, der i den foreliggende Finantslov er sat til 7,625 Rd. foruden et Tilskud fra Sorø Akademi af 31,334 Rd. I det Hele taget troer jeg, at disse sidstnævnte Indretninger ganske kunne ophøre, idet det jo har viist sig, at man ad privat Veie kan tilveiebringe Lærere, der ere brugbare til Almueskoleundervisning. Latin skolernes Antal forekommer mig ogsaa altfor stort, og naar man indskrænkede det endel, vilde der kunne spares Meget, som kunde komme Byerne tilgode, navnlig til det almindelige Skolevæsen, der, som bekjendt, nu er temmelig byrdesfuldt i adskillige Byer. Der er ogsaa flere Byer, der have et retmæssigt Krad paa at faae Hjælp af den almindelige Skolefond, idet de have maattet give deres gamle Latinskolers Capitaler til denne Fond, hvilke Summer saa ere blevne anvendte alene til at støtte de talrige større Latinskoler. Jeg veed heller ikke, hvorfor der ikke skulde kunne foretages Indskrænk-